irannewspaper.ir

• یکشنبه ۷ اسفند ۱۴۰۱ • سال بیست‌ونهم • شماره ۸۱۳۷
• اذان ظهر ۱۲/۱۷ • اذان مغرب ۱۸/۱۵ • نیمه شب شرعی ۲۳/۳۵ • اذان صبح فردا ۵/۱۴ • طلوع آفتاب فردا ۶/۳۷

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** محمدحسن روزی‌طلب
• **سردبیر:** کمیل نقی‌پور
• **معاون فنی:** محمدملاعلی‌اکبری
• **دبیران:** مصطفی عیوضی(سیاسی) • مهدی مهرپور(اقتصادی) • مصطفی وثوق‌کیا(فرهنگی) آزاده سهرابی(اجتماعی) • بنفشه غلامی(جهان)

علی کاکا دزفولی (سیاست) • فرناز قلعه‌دار(حوادث) اسماعیل علوی (پایداری) • لیدا فخری(اندیشه) محمدرضا عزیزی(گزارش) • زهرا کشوری (زیست‌بوم) سعید زاهدیان(ورزشی) مهدی کلهرنژاد(اجرایی) حجت حکیمی(صفحه‌آرایی) • محسن جانی‌پور (ویراستاری) • ابوالفضل نسایی(عکس)

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
• **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷(۰۲۱)
• **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

عشق! عشق چیست؟ عشق مانع مرگ است. عشق زندگی است. همه‌چیز، هرآنچه درک می‌کنم فقط به آن سبب درک می‌کنم که عاشقم.
جنگ و صلح، لئو تولستوی

سخن روز

پیامبر اکرم(ص):
محبوب‌ترین بندگان در پیش خدا پرهیزگاران گمنامند.
کنزالعمال، ج ۳، ص ۱۵۳، ح ۵۹۲۹

نگاره

سیدالساجدین

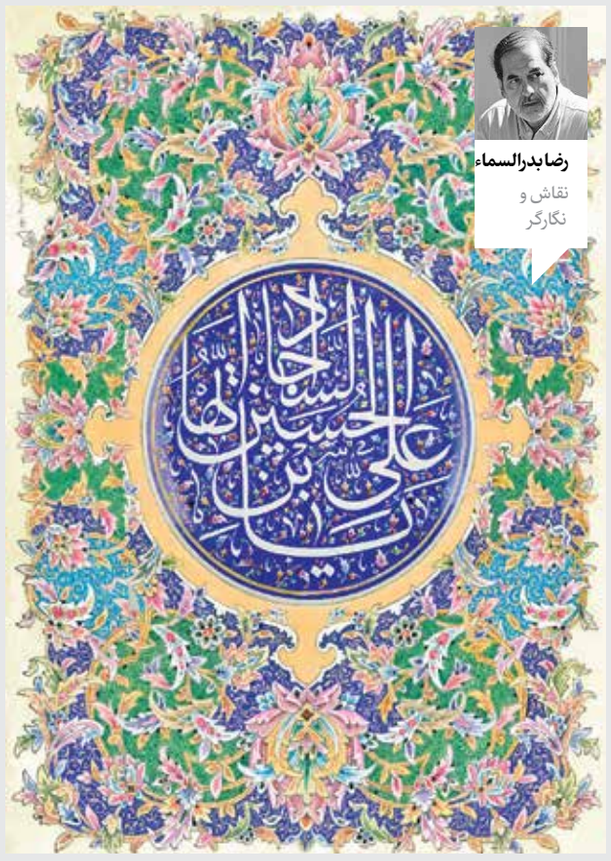

رضا بدرالسماء
نقاش و نگارگر

فضای مجازی

درگذشت کمال اجتماعی جندقی، شاعر و طنزپرداز کشورمان، درنظر گرفتن مجازات پنجاه‌وپنج ساله حبس برای تهیه‌کننده متجاوز هالیوودی و همچنین آغاز پخش مجموعه مستند «سال‌های سرخ» به کارگردانی میلاد محمدی از جمله مطالبی هستند که در مجازی امروز درباره‌شان می‌خوانید.

یاد

اهالی فرهنگ و ادبیات جمعه‌ای که گذشت داغدار فقدان یکی از چهره‌های سرشناس خود شدند، کمال اجتماعی جندقی، شاعر و طنزپرداز که در ۹۳ سالگی و به علت کهولت سن با زندگی وداع گفت. کمال اجتماعی جندقی علاوه بر سرودن شعر، سرویراستار بوده و آثار شاعرانی چون محمدرضا شفیعی کدکنی را ویراستاری کرده بود. آن‌طور که نزدیکان کمال اجتماعی جندقی به ایرنا گفته‌اند به احتمال بسیار مراسم تشییع و خاکسپاری وی روز سه‌شنبه (نهم اسفندماه) در قطعه نام‌آوران بهشت زهرا تهران برگزار می‌شود. کمال اجتماعی جندقی، متولد سال ۱۳۰۸ در شیراز، شاعر و طنزپرداز بود. تحصیلاتش را در دانشسرای مقدماتی تهران ادامه داد و پس از آن به دانشکده ادبیات راه یافت، اما آن را ناتمام گذاشت. سال ۱۳۵۳، پس از بازنشستگی، در دانشنامه ایران و اسلام به کار پرداخت و پس از انقلاب نیز با انتشارات علمی و فرهنگی و انتشارات سروش همکاری کرد. گلبانگ، اسم گل و لطایف گلبانگ از آثار بجا مانده از کمال اجتماعی جندقی است.

مجازات سنگین برای رسوایی یک هالیوودی

سال‌های حبس تهیه‌کننده متجاوز به ۵۵ سال رسید. «هاروی واینستین» تهیه‌کننده امریکایی که به اتهام تجاوز جنسی به چندین زن به ۳۹ سال حبس محکوم شده بود، از سوی یک قاضی در لس‌آنجلس به ۱۶ سال دیگر زندان محکوم شد. این چهره هالیوودی، برنده جایزه اسکار برای تولید فیلم «شکسپیر عاشق» و هفت جایزه تونی برای بازی‌ها و موزیکال‌های گوناگون از جمله «آگوست: اوسیج کانتی» است. اتهامات جنسی واینستین ۷۰ ساله عمدتاً به ۵ زن از جمله یک مدل و بازیگر سابق مربوط می‌شود. حکم ۱۶ سال دیگر به مدت زمان محکومیت این تهیه‌کننده امریکایی روز پنجشنبه در دادگاهی در لس‌آنجلس صادر شد. واینستین مدعی است که هیچ گونه تجاوزی از سوی او صورت نگرفته است. اما ماجرای رسوایی «هاروی واینستین» تنها اتهامی نیست که سبب بدنامی سینمای هالیوود شده، پیش‌تر هم خبر رسوایی‌های دیگری گریبان سینمای امریکا را گرفته و حواشی متعددی را سبب شده است.

گشتی حوالی سینمای مستند

پخش مجموعه مستند «سال‌های سرخ» به تهیه‌کنندگی آزیتا رصافی و کارگردانی میلاد محمدی تولید جدید شبکه مستند با نگاهی به سال‌های پرآشوب ابتدای دهه شصت تولید شده و از شامگاه گذشته آغاز شد. میلاد محمدی درباره مجموعه مستند «سال‌های سرخ» به فارس گفته که «سال‌های سرخ» در ۵ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای به بررسی ۵ واقعه تروریستی در ابعاد وسیع در ابتدای دهه ۶۰ می‌پردازد. این پنج بمب‌گذاری در معابر عمومی و با تلفات بالای مردم عادی و غیرنظامی انجام شده و به ترتیب توالی زمانی و قسمت‌های مستند بمب‌گذاری میدان عشرت‌آباد تهران در اسفندماه سال ۶۰، بمب‌گذاری خیابان خیام در شهریور سال ۶۱، بمب‌گذاری میدان توپخانه در مهرماه سال ۶۱، بمب‌گذاری میدان راه‌آهن در شهریور سال ۶۳ و بمب‌گذاری خیابان ناصرخسرو در اردیبهشت سال ۶۴ را شامل می‌شود. در این مستند مخاطب با راوی که پژوهشگری جست‌وجوگر است همراه می‌شود و به کشف جزئیات ماجرا می‌پردازد. «سال‌های سرخ» هر شب ساعت ۲۰ از این شبکه پخش می‌شود.

پخش جهانی سریال‌های نمایش خانگی ایران

هفت سریال شبکه نمایش خانگی هم اکنون در شبکه‌های تلویزیونی و پلتفرم‌های ۱۵ کشور از قاره‌های چهارگانه جهان در حال پخش است که می‌توان آن را صادرات فرهنگی بخش خصوصی کشور برای مردم مناطق مختلف جهان به شمار آورد؛ محتوایی که بسیاری از مردم در کشورهای مختلف به علت رعایت اصول اخلاقی و خانوادگی آن را انتخاب و مشاهده می‌کنند. «جیران» به کارگردانی حسن فتحی، «زخم کاری» به کارگردانی محمدحسین مهدویان و «هم گناه» به کارگردانی و تهیه کنندگی مصطفی کیایی از جمله این سریال‌ها هستند که برخی از این سریال‌ها در کشورهایی همچون بنگلادش، قزاقستان، عراق، پاکستان، ژاپن، روسیه، عراق، بوسنی و کشورهای حوزه خلیج فارس شامل قطر، عمان، امارات متحده عربی و شمال آفریقا از جمله تونس، مراکش، الجزیره و لیبی در حال پخش هستند.

نقل قول

اسدالله یکتا
بازیگر

ورودم به عرصه بازیگری اتفاقی بود

در یک مغازه زرگری، شاگردی می‌کردم. عمویم فوت شده بود و از صاحب مغازه خواستم اجازه دهد در مراسمش شرکت کنم. وی مخالفت کرد چراکه خیال می‌کرد بهانه الکی آورده‌ام تا از زیر کار دربروم. به بهانه چای آوردن از مغازه خارج شدم و رفتم؛ دیر به مراسم رسیدم و عمویم را خاک کرده بودند. به خانه رفتم و حالم اصلاً خوب نبود. برای آنکه حالم بهتر شود، به تئاتر پارس رفتم. وضع مالی‌ام خوب نبود و یواشکی وارد تئاتر شدم. آنجا نمایشی بود و عکس‌های هنرپیشه‌ها روی دیوار. یواشکی وارد سالن شدم، تئاتر را دیدم و زمانی که می‌خواستم در بروم یک نفر گفت: «آقا کوچولو بیا ببینم.» گفتم: پول ندارم و گفت: «پول نمی‌خواهم اما کارت قشنگ بود. اینکه یواشکی آمدی و یواشکی می‌خواهی بروی، تو که می‌توانی فیلم بازی کنی چرا برای ما بازی نمی‌کنی؟» و این دریچه ورود اتفاقی‌ام به دنیای بازیگری شد./ **بخشی از گپ‌وگفت صمیمانه این بازیگر در ایرنا**

یادداشت

رسانه و دوگانه جنگ؛ اینجا «باغ اروپا» نیست

الهام عابدینی
پژوهشگر روایت بین‌الملل

پارسال در چنین روزهایی روسیه پس از ماه‌ها گمانه‌زنی و تحلیل که احتمالاً بزودی به اوکراین حمله خواهد کرد، به این کشور لشکرکشی کرد. رنگ آبی و زرد یعنی رنگ پرچم اوکراین به سرعت به ترکیب رنگی پرکاربرد بدل شد و حتی برخی وبسایت‌ها و شرکت‌های معروف، لوگوی خود را به رنگ آبی و زرد درآوردند. از نشانگان‌های حمایتی در اینستاگرام تا وبسایت‌های خدماتی و خبری، همه جا نشانه‌ای از این جنگ و حمایت از اوکراین دیده می‌شد.

راستش برای مایی که در این منطقه جنگ‌خیز زندگی می‌کنیم، چنین تصویری غریب است. چند بار دیدیم برج‌های مهم دنیا به رنگ پرچم افغانستان، عراق، یمن یا سوریه در بیاید؟ چند بار لوگوی شرکتی به نشانه حمایت از این مردم جنگ‌زده تغییر رنگ داد؟ البته شاید هم برخی بگویند طبیعی است وضع کشور اوکراین برای همسایگان اروپایی‌اش مهم‌تر از وضع مردم افغانستان باشد چرا که این جنگ تأثیری مستقیم بر خود آنها هم دارد به همین دلیل واکنش‌های جدی‌تری نشان می‌دهند. شاید مقصر خود ما هستیم که حداقل به اندازه یک دستبند با طرح پرچم فلسطین یا قرار دادن عکس پرچم این کشورهای جنگ‌زده همسایه در صفحه‌های مجازی خودمان، صدای آنها نمی‌شویم.

روسیه جنگی را آغاز کرد که دست‌کم در رسانه و افکار عمومی از پیش باخته بود. تصویر حضور بوریس جانسون، نخست‌وزیر انگلیس در پایتخت اوکراین در نخستین روزهای جنگ و بعد از او هم دیگر مقامات غربی، امضای دفتر یادبود و تبدیل شدن این اخبار به تیتر اصلی اخبار روز حاکی از آن است که رسانه می‌تواند چه نقش مهمی ایفا کند. جنگ و آغازگر جنگ، هر کسی و هر جایی که باشد محکوم است اما موضوعی که در این جنگ به صورت خاص بیش از همه به چشم می‌آید، نحوه بازنمایی آن در رسانه‌های جریان اصلی و تأثیر آن بر افکار عمومی است. کدام جنگ را به یاد داریم که این‌گونه مطلق در رسانه‌ها پوشش داده شود؟

خود من بارها و بارها درباره معیارهای دوگانه رسانه‌های غربی نوشتم و انتقاد کردم اما این بار می‌خواهم بگویم این رفتار رسانه‌ها را مفروض در نظر بگیریم و ببینیم خود ما چه کرده‌ایم؟ رسانه‌های ما تا چه حد توانسته‌اند به عنوان مثال به مخاطب بقبولانند که امریکا در ۲۵۰ سال اخیر تنها ۱۵ سال در جنگ نبوده است که بسیاری از این جنگ‌ها اتفاقاً در منطقه ما بوده و امریکا هم آغازگر آن بوده است یا چقدر از جنگ‌افروزی‌های ناتو گفته‌اند؟

کار دشمن، دشمنی است اما ما چقدر «روایت» ساختیم؟ این «ما» فقط هم مربوط به رسانه‌ها نیست و اتفاقاً بار سنگین‌تر بر دوش شهروندان و مسئولیت شهروندی است که ممکن است خبرنگار باشد؛ وگرنه لزوماً دستورالعمل‌های رسانه‌ای از بالا به پایین نمی‌تواند راه حل باشد.

آیین

زینت عبادت‌گران

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

پنجم شعبان مصادف با میلاد دومین فرزند پسری امام حسین(ع) است که او نیز همچون برادر بزرگش «علی» نامیده شد. امام سجاد(ع)، در سال ۳۸ هجری، یعنی اوج بحران‌های داخلی در دوران خلافت امیرالمؤمنین علی(ع) و در آستانه جنگ نهروان در مدینه دیده به جهان گشود. موج بلند برخاسته از ضعف ایمان و درک مفاهیم دینی از یک سو و جدال بر سر تثبیت خلافت فرزندان بنی‌امیه که معاویه آن را نمایندگی می‌کرد از سوی دیگر آنچنان غبار غلیظی برپا کرده بود که تشخیص حق از باطل به واقع بسیار دشوار بود.

آن حضرت(ع) دوران رشد خود را در عهد امامت عمویش امام حسن مجتبی(ع) و پدر خویش، امام حسین(ع) سپری کرد و از نزدیک شاهد حوادث تلخ آن سال‌ها بود. امام سجاد(ع) در واقعه کربلا حضور داشت، اما به‌دلیل بیماری نتوانست در جنگ شرکت کند. پس از آن قریب سی و چهار سال، یعنی تا سال ۹۴ قمری، مسئولیت امامت و هدایت شیعیان را بر عهده داشت. امام سجاد(ع) فعالیت خود را با رویکردی فرهنگی- سیاسی، با هدف بیداری وجدان‌ها و آگاهی‌بخشی بر دو محور متمرکز کرد. این دو محورمتکی بر مبدأ و معاد و پرستش خالصانه خالق هستی و باور وجدانی قیامت و رساندن پیام شهید و شهادت پس از حماسه عاشورا بود. در بعد نخست چنان بود که وقتی به نماز می‌ایستاد، رنگش تغییر می‌کرد و از هراس حسابرسی‌های روز قیامت بدنش به لرزه می‌افتاد، تا آنجا که ملقب به «زین العابدین» و «سید الساجدین» گردید. امام سجاد(ع) در این جهت با شکوه و جلال و ابهتی خاص و حلم و بردباری و سعه صدری که مخصوص خودش بود، کمالات انسانی و ارزش‌های والای معنوی را بر لوح جان‌ها نقش زد و دل‌ها را به سوی خدا و پرستش خالق هستی جذب نمود. آن حضرت(ع) در عین آنکه زینت عبادت‌کنندگان و سرمشق و الگوی عارفان راستین و یکتاپرستان بود، در کانون مجاهده علیه ظلم و آگاهی‌بخشی به مردمان پیرامون خود نیز قرار داشت.

امام سجاد(ع) با توجه به فضای رعب و اختناق شدیدی که آن زمان بر جامعه حکمفرما شده بود و هرگونه جنبش و حرکت اعتراضی محکوم به شکست بود، با تدبیری سنجیده کوشید تا احساسات سطحی مردم را مهار و آنان را در جهت تجدید حیات اسلام و بازآفرینی ارزش‌های انسانی سوق دهد. آن حضرت با تدبیر برنامه‌های ارشادی و فرهنگی و تربیتی، مبارزات غیرمستقیم خود را علیه جهل و جور سامان داد و شیوه‌ای درس‌آموز برای شرایط دشوار از خود به یادگار گذاشت.

امام سجاد(ع) در شرایط خفقان اموی و جو اعمال خشونت مروانی شیوه‌ای برای مبارزه در پیش گرفت تا بتواند در آن محیط آغشته به رعب و بی‌خبری، جامعه را از سلطه دستگاه اهریمنی امویان خلاص سازد؛ شیوه‌ای که بتواند مردم را با حقایق و معارف دین آشنا کرده و درعین حال بهانه‌ای نیز برای سرکوب آن به دست دشمن ندهد. این بود که برای بیان مفاهیم مورد نظر خود از دو استراتژی «دعا» و«اشک» استفاده کرد.

در نتیجه این شیوه حکیمانه امام سجاد(ع)، معارف ناب اسلامی نشر یافته و جامعه بتدریج توان مقایسه بین اسلام محمدی و اسلام اموی را کسب و زمینه برای برچیده شدن خلافت امویان و نیز برپایی دانشگاه علوم اسلامی از سوی امام محمد باقر(ع) فراهم آمد.

هنر

سعید فلاح فر
پژوهشگر هنر

«هنر» بی‌آر تی نیست

اگر به تازگی جذب دنیای هنرهای تجسمی شده باشید، به این معناست که با اصطلاحات جدیدی مواجه می‌شوید که ظاهراً مرز بین آنها روشن نیست. ممکن است معنای لغوی این اصطلاحات چندان مهم نباشد، اما آنچه هر کدام حسب قراردادهای تخصصی به چه مفاهیمی دلالت می‌کنند، حائزاهمیت و ظرایفی است که برای درک موضوع تعیین کننده خواهد بود. اصطلاحاتی مثل «هنرهای زیبا»، «هنرهای کاربردی»، «هنرهای تزئینی»، «هنر سرگرمی»، «هنر-صنعت»، «هنر مصرفی»، «هنر سفارشی» و «هنر تبلیغاتی.»

خط بی‌آر تی «راه‌آهن-تجریش» را فرض کنید که هر روز اتوبوس‌ها از یکی به مقصد دیگری حرکت می‌کنند. هر راننده و مسافری می‌داند که این مسیر چگونه است. حداکثر در چند سفر اول این جزئیات می‌تواند تازگی داشته باشد. این ساختار می‌تواند مثلاً از مسیر «شمالی-جنوبی» به مسیر «شرقی-غربی» در خط «آزادی-تهرانپارس» تبدیل شود. اما جزئیات انجام فرایند هیچ تغییری نخواهد کرد. عمدتاً مسافران این اتوبوس‌ها برای رفت و آمدهای روزانه به منظور مراجعه به محل کار، تحصیل و... و برگشت به خانه از این سیستم حمل و نقل استفاده می‌کنند.

حالا یک مؤسسه توریستی را فرض کنید که طی یک اعلامیه یا فهرستی از چندین تور، گردشگرانی را دعوت به همراهی و سفر می‌کند. جزئیات سفر از مبدأ تا مقصد معین است. محل‌های توقف، مکان‌های مورد بازدید و حتی شرایط آب و هوایی مقصد به اطلاع مسافران می‌رسد. همه شرکت‌کنندگان می‌دانند برای چه تجربه‌ای در این تور ثبت‌نام کرده‌اند و از چیستی و چگونگی وقوع این تجربه لذت خواهند برد. این تورها برای کسانی که بلد راه نیستند، اشتراکات گروهی را می‌پسندند، توان برنامه‌ریزی یا تجربه سفر شخصی ندارند و کسانی که خطرپذیری کمتری در سفر دارند، ایده‌آل خواهد بود.

مثال سوم مربوط به راننده‌ای است که با تجربه از سفرهای گذشته و تدارکات مورد نیاز احتمالی پشت فرمان می‌نشیند و از مقصد در جاده‌های بین‌شهری به سمت مقصد نامعینی حرکت می‌کند. اگر گرسنه باشد، به اولین رستورانی که مناسب تشخیص دهد مراجعه می‌کند و با استفاده از تابلوهای راهنمایی و رانندگی یا نقشه‌های گردشگری و حافظه، در پیروی از یک حس تجربی، به سمت جاده‌های جدید و مقاصد پیش آمده دور می‌زند تا جای مناسبی برای اتراق پیدا کند. زمان برگشت از سفر هم با توجه به شرایط و محدودیت‌های دیگر می‌تواند زودتر یا دیرتر باشد. این گروه جذابیت‌های منحصر به فردی را تجربه می‌کنند و حتی ممکن است مسیر سفر خود را به‌عنوان یک برنامه قابل اجرا به دیگران و طراحان تورهای گردشگری پیشنهاد کنند.

مطلب را با مثال آخر به پایان برسانیم. آن هم گروهی که از اتکا به مسیرها و نقشه‌های رانندگی و حتی تابلوهای راهنما عبور می‌کنند و با شکستن قواعد مرسوم سفر، پا به جاهایی می‌گذارند که پیشتر شناخته شده نبوده و حتی ممکن است ردی از لاستیک اتومبیل‌های قبلی و اقامتگاه‌های محلی در آن دیده نشود. البته این سفرها ممکن است خطرناک باشد یا حتی هرگز به مقصد مطلوبی منتهی نشود. همیشه امکان و لزوم برگشت‌های مقطعی در اصلاح دوباره مسیر زیاد است. اما این امکان هم وجود دارد که به شکل شگفت‌انگیزی ماجراجویانه و سرشار از کشفیات تازه باشد.

فرهنگ

رقیه سادات موسوی
کارشناس فرهنگی

قهرمان

در روزهای مبارک شعبان و میلاد باب‌الحوائج هستیم؛ بزرگی که فرهنگ عمومی و خرده‌فرهنگ‌های حول ویژگی‌های شخصیتش می‌توانست مبنای بررسی‌های جامعه‌شناختی جهان تشیع قرار بگیرد و نگرفت.

یکی از مناسبت‌هایی که بنا بر تجربه با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت سعی می‌کنم با افراد متفاوت و در اقلیم‌های متفاوت تجربه کنم، سور و سات همین روز است. می‌توانیم هزاران خط استدلال را در بحث کارکرد و جایگاه قهرمان بودن حضرت بر جهان تشیع و سایر فرهنگ‌های نزدیک بنویسیم. ولی حالا در این چند خط نهایتاً بتوانم بگویم چه شد که این ویژگی برایم پررنگ‌تر شد. سال گذشته فرصتش پیش آمد شب میلاد، کربلا باشم. مبنای برنامه‌ریزی رفت‌وآمد را بر پرسش «کجا باشم بهتر ببینم و بیشتر بشنوم» قرار دادم.

غروب شب میلاد در انتهای شمارش ستون‌های منتهی به حرم حضرت ابوالفضل(ع)، باب القبله چندساعتی توقف کردم. این موقعیت مکانی را در روزهای شهادت و سوگواری شهدای کربلا بارها تجربه کرده بودم؛ آنچه آن روزها بیش از همه به چشم می‌آید سوگ قهرمان ازدست‌رفته و تنهایی ماندگان است. مثل من تماشاگر و زائر ایستاده و نشسته رو به حرم زیاد بودند. همه مدل پوشش و زبان و لهجه تردد می‌کردند. مراسم یزله خوانی و هوسه (از سنت‌های عربی شعرخوانی و پایکوبی همزمان) پرتکرار و در سنین مختلف و به نوبت انجام می‌شد. ترتیبی که از سر احترام بود و نه هماهنگی ساختاری. پخش انواع و اقسام شیرینی و گل سرجهازی همه راه‌های منتهی به حرم بود. قرار بود دقایقی بایستم و به راهم برای پیدا کردن جای پرکیفیت ادامه دهم. حالا و در مناسبت شاد، این دقایق شد چند ساعت تماشایی. در میان هیاهوی عید، موردی جذاب به چشمم خورد؛ مادری عراقی، بقچه به دست، با دختر و پسر نونهالش روبه‌رو و نزدیک حرم ایستادند، دست راست بچه‌ها بالا رفت و شروع کردن قسم‌نامه خواندن. نزدیک‌تر رفتم و گوش دادم: «با حضرت عباس بیعت می‌کنیم دروغ نگوییم؛ به قول‌ها وفادار باشیم؛ به کسی ظلم نکنیم و تا عمر داریم به پسران علی خدمت کنیم.» آنجا که من ایستاده بودم، دقیق‌تر شدم و دیدم پدر ومادرهای بسیاری دست‌به‌دست فرزندشان ایستادن و باکیفیت‌های مختلف قول و قرار می‌گذاشتن. انگاری قانون نانوشته سنت قسم‌نامه خوانی بود که زائران بی‌خبر از هم اجرایش می‌کردند. گمان می‌کردم این قول دادن‌ها سنت حسنه عراقی باشد؛ کلی در ذهنم حلاجی کردم که جایگاه حضرت عباس برای عراقی‌ها بر کسی پوشیده نیست؛ خدمت شبانه‌روزی و از جان و دل روزهای اربعین را باید در مناسبت‌های اینچنینی ریشه‌یابی کرد و این سنت قدر فرهنگ‌ساز است تا اینکه دیدم برخی خانواده‌های ایرانی و پاکستانی با همان کیفیت ایستادند به قول دادن. پس از این بود که به هر دوستی می‌رسیدم می‌خواستم از اثر و جایگاه ویژگی قهرمانی حضرت ابوالفضل در حیات اجتماعی خودمان حرف بزنم و بگویم چه ظلمی می‌کنیم که قهرمان را در سوگواری‌ها ضعیف نشان می‌دهیم.

> مثل من تماشاگرو زائرایستاده ونشسته‌رو به‌حرم‌زیاد بودند.همه مدل‌پوشش وزبان‌ولهجه ترددمی‌کردند. مراسم‌یزله خوانی‌وهوسه (ازسنت‌های عربی شعرخوانی وپایکوبی همزمان) پرتکرارودر سنین‌مختلف وبه‌نوبت انجام‌می‌شد

عکس نوشت

جمعه‌ای که گذشت «در آغوش درخت» در جمع مردم زلزله‌زده خوی اکران شد و به همین بهانه عوامل این فیلم سینمایی میهمان مردم زلزله‌زده شهر خوی در استادیوم شهید چمران خوی شدند. در تصویر پیش‌رو روح‌الله زمانی یکی از بازیگران این فیلم را می‌بینید که در جمع هموطنان زلزله‌زده شهر خوی حاضر شده است. در این اکران که با هدف روحیه‌بخشی رخ داد؛ هنرمندان پس از حضور در جمع مردم زلزله‌زده خوی و گپ‌وگفت، به همراه آنها به تماشای فیلم «در آغوش درخت» نشستند./ **روابط عمومی**